

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LIII (47)

Štev. (Nº) 23

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

30 de junio - 30. junija 1994

PROF. TINE VIVOD

DAN SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

V novi dobi slovenske zgodovine
Govor na slavnosti v Slovenski hiši, 25. junija 1994

Danes praznujemo obletnico slovenske državnosti. Tri leta smo „...vsi Slovenci zbrani pod eno, edino zastavo in v edinem parlamentu sedijo drug poleg drugega zastopniki različnih ideologij in imamo novo, edinstveno narodno himno, ki opeva bratstvo narodov, hrepenenje po svetovnem miru in svobodi.“

V primeri z matično domovino lahko rečemo, da je argentinska slovenska skupnost sedaj prav tako zbrana pod eno, edino zastavo in v njenem, recimo bodočem parlamentu, ki ga naj predstavlja bodoči razširjeni Medorganizacijski svet, sedimo drug poleg drugega predvojni naseljenci in člani politične emigracije „...in že s tem dejstvom drug drugemu priznamo pravico do obstoja in spoštovanje človeka...“

Svetovno leto družine je leto naših domačih družin, pa lahko želimo, da bi bilo tudi leto naše širše družine, ki je narod. Mnogi nam priznajo, da smo Slovenci eden najbolj trdoživih narodov, ki ima mnogih pomembnih osebnosti ne samo v ožji domovini ampak tudi po celem svetu, ki s ponosom rečejo: Slovenec sem!

Leta 1992 je Republika Slovenija postala članica Organizacije združenih narodov kot enakopravna država v veliki mednarodni družini.

Leta 1993 je bila mlada Republika Slovenija sprejeta v Svet Evrope.

Dovolite, da prav na kratko pogledamo vsaj na nekatere dogodke, ki so v tesni zvezi z našo povezavo v novi dobi slovenske zgodovine.

Gallusovi turneji po Sloveniji in obisku naših korenin s strani Sanhuščanov je doma sledil: Seminar za voditeljice slovenskih šol letos januarja in februarja; marca in aprila letos je bila razstava o Slovencih v Argentini. Ta mesec se je vršil Prvi tabor Slovencev po svetu v obnovljeni Škofijski gimnaziji v Št. Vidu nad Ljubljano.

Pravkar se odpravlja obiskat Slovenijo in zamejstvo skupina abiturientov Srednješolskega tečaja ravn. Marko Bajuk v Buenos Airesu in drugih tečajev v notranjosti dežele, takozvana RAST XXIII., ki je že četrta taka skupina.

Nas pa so obiskali med drugimi zamejski koroški Gallus in zamejski Tržaški oktet v preteklem letu. Lani nas je obiskal koprski škof msgr. Metod Pirihi, letos aprila pa je prišel za dalj časa dr. Peter Vencelj, državni sekretar za Slovence po svetu in obiskal vsa naša središča, organizacije in posameznike, vključno urugvajске. Drugi, a sedaj uradni obisk, pa je opravil prof. Lojze Peterle, ki je sedaj zunanji minister Republike Slovenije.

Vsi obiskovalci in mnogi rojaki so potrdili, da smo bili na pravi poti. Zato gre zahvala sedanjim in preteklim rodovom!

Omenim naj odprta vprašanja, kot so med drugimi:

- narodna sprava;
- priznanje in poprava krivic;
- uradna vrnitev časti pobitim;

to se pravi juridična ureditev odprtih vprašanj.

Kljub vsem težavam, ki jih opazimo v mladi Republiki Sloveniji, imamo objektivne razloge za optimizem:

Ne samo: slovenski čudež v Argentini, temveč: slovenski čudež sploh.

Čudež, da smo obstali od Karantanije in ustoličenja na Gosposvetskem polju do danes!

Razlogov pa imamo dovolj za delo, da se bomo Slovenci dvignili še bolj na verskem, narodnem, gospodarskem, kulturnem in političnem področju, kjer bo kraljevala ljubezen in strpnost do brata Slovence, mero pa kazala resnica in pravica!

Za nastopom slovenske državnosti, ki jo vsi z veseljem pozdravljamo, prihaja k nam tudi nevarnost, „da bi začeli zanemarjati svojo kulturno in versko poglobljanje in da kar ni uspelo marksizmu, lahko povzroči vsesplošno politično navdušenje, da bi vse dogodke v javnem življenju povezovalo s strategijo in taktiko ožjega političnega življenja“.

Pomembno je torej, „da slovenski človek, kot pred sto leti tudi tokrat sproži nov kulturni val duhovnega snovanja in pokaže, hkrati pa tudi dokaže, da razgibanost javnega življenja ni ovira, ampak motivacija kulturnega ustvarjanja, ki pa ne omogoča samo finančna podpora...“

Naj končam z Rodetom: „Vse naše energije, energije nas vseh, naj bodo usmerjene v strastno iskanje resnice in lepote ter v veličastno izražanje v besedi in kamnu, v barvah in zvokih. Rešeni zunanjih in notranjih spon, ki so nas doslej oklepale, v svobodi in bivanjski radosti zaživimo močno, bogato, intenzivno in se iz majhnosti povzpni do veličine, kajti edino kar nas rešuje, je veličina.“

Če bomo živeli iz „globoke in bogate notranjosti, če bomo močno vkoreninjeni v resnici in lepoti, potem lahko pride do splošne eksplozije slovenskega genija, ki bo izrekel svojo veliko besedo. Nekaj posebnega kot v Bachovi maši v H molu, ko v izbruhu zmagoslavnega veselja odrešenih src iz zbora — in ob spremljavi orkestra — zadonijo besede: „Et resurrexit tertia die...“

Z roko v roki, Bog Te živi Slovenija — Bog živi ves slovenski svet!

Vabilo na sestanek

Slovenski minister za zunanje zadeve, Lojze Peterle, je sprejel povabilo poljskega zunanjega ministra Andrzeja Olechowskega na sestanek zunanjih ministrov držav srednje Evrope, 7. julija v Varšavi.

Sestanka se bo udeležil tudi ameriški zunanji minister Warren Christopher, predvideno pa je tudi skupno srečanje predsednika Lacha Walense in Billa Clintona z

Zunanji minister — predpražnik

„Po svetu je zunanji minister vedno drugi minister, pri nas pa bi ga radi za predpražnik,“ je v daljšem intervjuju za sobotno prilogo Večer dejal slovenski minister Lojze Peterle.

Glede svojih obiskov v tujini oziroma eksotičnih potovanj je dejal, da je med drugim treba upoštevati tudi medijsko odmevnost, kar je za državo nadvse pomembno, tako, recimo, da ni več zamenjav s Slovaško in Slavonijo. Obisk pa je informacija in temelj za prihodnje odnose. Sicer pa je glede očitkov na svoje delo dejal, da se strinja s kritično obravnavo, ne pa s pavšalnimi kritikami. Sicer pa trdi, da ni oz. niso naredili nobene bistvene napake.

O odnosih s Hrvaško je omenil tri nerazrešena ključna vprašanja (Piranski zaliv, Ljubljansko banko in JE Krško) in dodal, da je vprašanje premoženja rešeno, vendar ga Hrvači držijo v paketu z drugimi zadevami. Ko bodo dosežene te rešitve, lahko predsednik države na največji ravni govori o njih. Srečanje Kučan-Tuđman po besedah Peterleta ni prineslo nobenih dejstev, je pa izmenjavo mnenj na najvišji ravni ocenil kot koristno.

V zvezi z odnosi z Italijo je poudaril, da te države ne bi rad videl kot sovražnika, ampak zgolj kot državo, s katero ima Slovenija nekatera odprta vprašanja. Glede političnih linij v tej državi, ki so iredentistične in revanšistične, pa meni, da je treba ukrepati doma in v tujini. V nadaljevanju je poudaril, da zahteve po spremembi meja ne postavlja uradna italijanska politika. Slovenska politika mora upoštevati uradna stališča, spremljati pa mora tudi proces, v katerem se pojavljajo neformalne zahteve, ki imajo lahko svoje politične posledice.

Glede optantov oziroma njihovega premoženja pri nas, je dejal, da gre za nekaj sto stanovanj oziroma hiš, ki so bile nacionalizirane, ko so ljudje iz teh krajev odšli v Italijo. Na pripombo časnikarja Mirka Lorenčija, da bomo na koncu verjetno prisiljeni v gesto dobre volje pa je dejal, da si ne predstavlja, da bi parlament in vlada pristala, da bi bila Slovenija v nekaj prisiljena, četudi gre za ceno dinamike vstopanja v Evropsko unijo. Pripravljeni pa smo se pogovarjati o njihovih argumentih in interesih. Vendar pa velja pravilo: gesta tukaj, gesta tam, je med drugim dejal Lojze Peterle.

Zunanje ministrstvo se je upravičeno uprlo izrazu „eksotične dežele“, ki ga pogosto slišimo v razpravah o slovenski diplomaciji, je ugotovil Julij Gustinčič v komentarju nedeljskega dnevnika TV Slovenije.

Izraz najraje sarkastično uporabljajo tisti, ki naši diplomaciji zamerijo popotovanja po delih sveta, kjer naj ne bi imeli kaj iskati, opozarja komentator in dodaja, da to ni le žaljivo za vrsto držav, med katerimi imajo zlasti nekatere v Aziji močno gospodarstvo, ampak tudi skrajno nevarno. S pritlično zamaknenostjo v nekakšno srednjo Evropo s poudarkom na Evropi, ki jo nekateri razumejo le kot zahodno, si lajšamo vest, če ne bomo prišli dlje od Dunaja ali Münchna, meni komentator in dodaja, da še nikoli ni slišal, da bi Angleži in Američani v izjavah o stikih s svetom uporabljali besedo eksotičnost.

O Balkanu smo radi zaničljivo pravili, da je bizantinski, ne glede na to, da je Bizanc nekoč pomenil civilizacijo. Če pa na velike kose sveta gledamo kot na nekaj eksotičnega, si bomo posekali široko vejo, na kateri sedi razvita država.

Sporazum med vlado in apostolskim sedežem

17. junija se je na peti seji sestala mešana krovna komisija Katoliške cerkve in vlade Republike Slovenije.

Po njej je podpredsednik vlade Lojze Peterle v skupni izjavi za javnost poudaril, da so bili pogovori konstruktivni ter da so obravnavali in sprejeli poročilo o dosežanju delu komisije, o katerem bo zdaj razpravljala še vlada hkrati s predlogom pobude za sklenitev sporazuma z apostolskim sedežem.

Ljubljanski pomožni škot Alojz Uran je povedal, da sta obe strani prišli do veliko skupnih ugotovitev, na nekaterih področjih pa „še vedno stojita na nasprotnih bregovih“. Izrazil je tudi zadovoljstvo, ker so „ugriznili v jabolko“ sedmega člena ustave, ki določa ločenost Cerkev od države, in oblikovali njegovo skupno razlago.

zunanjimi ministri.

V pismu, ki ga je v zvezi s srečanjem v Varšavi Peterletu poslal Christopher, ta med drugim poudarja nadaljnjo odločenost ZDA podpirati procese tranzicije v Sloveniji kot tudi v srednji in vzhodni Evropi.

Spregovorili so še o vprašanju zakona o verskih skupnostih. Potreben bi bil revizije, je dodal Uran, saj izhaja iz socialističnega sistema. Problematično je zlasti pojmovanje enakopravnosti verskih skupnosti, saj jih po njegovem ni mogoče enačiti s tremi člani; Katoliška cerkev namreč obsega milijon in pol slovenskega prebivalstva. Škof Uran je opozoril tudi na počasnost denacionalizacije ter neskladje v šolstvu in kulturi.

Minister Peterle je nato predstavil skupno razlago sedmega člena ustave — da ločitev Cerkev od države ne gre pojmovati kot nesodelovanje med njima, temveč je treba ločenost razumeti pozitivno: država ni vezana na versko skupnost, slednja pa je prav tako popolnoma samostojna in neodvisna v svojem delovanju.

Ob koncu skupne izjave za javnost je škof Uran dodal, da so v Cerkvi zadovoljni s poročilom, v katerem je prvič javno povedano, da je imela in še ima domovinsko pravico v Sloveniji. Ponovno pa je omenil šolstvo, v katerem si Cerkev prizadeva postati nosilec religiozno-etičnega pouka, ki bi ga poučevali duhovniki.

Vikarjeva spoved

V teh dneh se najbrž ni dobro pisati Lojze Peterle. Najmanj, kar te lahko doleti, je kakšna pikra anekdota, v vseh drugih primerih pa se ti lahko zruši na glavo cel svet, tako kot se je zdaj Peterletu. Nekaj naj bo takoj jasno: za to, kar se mu dogaja, je (prvič) največ kriv sam in (drugič) večina kritik, ki leti nanj, je upravičenih. Toda ker kampanje proti ljudem nikoli ne prinesejo nič dobrega (sedaj pa gre spet za to), je treba vseeno nekoliko analizirati okoliščine, v katerih se stopnjuje pritisk na človeka, ki naj bi se včasih mudil tudi na „kratkem obisku v domovini“, in razmejiti pripombe, ki so ali niso utemeljene. Med zadnje sodijo žal v marsičem tudi tiste splošne na račun zunanje politike, ki jih je bilo slišati v sredo v parlamentarnem odboru za mednarodne odnose. Sredin napad na Peterleta ni bil nikakršno presenečenje, ampak eden od standardnih obračunov iz velikega spopada med levico in desnico, za katere lahko rečemo, da se že dolgočasno ponavljajo in da so povsem predvidljivi. Približno enake so ves čas tudi medsebojne obtožbe, pri čemer nikoli nihče ne pove natančno, kaj je pravzaprav narobe. Kar zadeva Peterleta, je še najbolj jasen očitek, da naj bi „veliko preveč potoval po svetu“. Toda to je ena od najbolj komičnih pripomb, kar si jih je mogoče domisliti, kajti potuje zato, ker je zunanji minister, če ne bi potoval, bi bil pa notranji (kar po novem tudi ni najbolj priporočljiv položaj). Poleg tega bi kritiki, če ne bi potoval, očitke takoj obrnili in rekli, kakšen zunanji minister pa je, če je kar naprej doma. Spregledati ne gre niti trditev, da naj bi njegovi nasprotniki posebej nagovorili tuje diplomate, naj Peterleta zasujejo z vabili, da bi ga tako odvrnili od nekaterih notranjih zadev.

Vse to seveda sploh ne pomeni, da v slovenski zunanji politiki ni napak in hudih spodrsiljavev ali da nimamo težav z oblikovanjem jasne strategije, kako bomo uredili odnose s sosedi (zlasti z Italijo in Hrvaško) in se vključili v Evropsko unijo. Toda omenjenega ne bomo dosegli z vzporednimi diplomatskimi institucijami in alternativnimi zunanjimi ministri, kot nekateri predlagajo, ampak s povezanim sistemom, v katerem morajo sodelovati vsi. To velja seveda tudi za predsednika države in vlade, ki se že vendarle morata dogovoriti, pri kom bo tako imenovani svet za nacionalno varnost, ki bo usmerjal zunanjo politiko, saj

ga je najprej hotel imeti Milan Kučan, sedaj pa je slišati, da bo kljub vsemu pri Janezu Drnovšku. Zato sedanje Peterletove težave nikakor niso diplomatske narave, ampak samo notranjepolitične. Ali če stvar obrnemo: tako daleč je zašel zaradi napak na domačih tleh, pripeljale so ga do tega, da je skoraj pri vseh zgubil podporo: pri koalicijskih partnerjih, na desnici, pri velikem delu strankarskega članstva, pri Cerkvi, emigraciji in pri prijateljih. Da pride politik v takšen položaj, se mora res potruditi, kajti kaj takega se mu lahko zgodi le postopno in na podlagi več zapovrstnih zmotnih ocen. Upoštevati pa je treba, da so mu ves čas najbrž tudi izdatno prišepetavali in da se zato že uresničuje napoved, da naj bi bila stranka, po odigrani tranzicijski vlogi (in v službi drugih) potisnjena na stranski tir. V LDS so sicer poskušali pozneje omiliti nekatere pripombe, vendar pa ni bilo mogoče prikriti, da so Peterleta in SKD via fakti postavili v položaj podrejenega partnerja in dali krščanskodemokratskemu zunanjemu ministru jasno vedeti, da naj bi živel odslej od „izposojenega časa“.

Lojze Peterle se je znašel tako v resnično veliki zagati. Dosti več možnosti je namreč, da so bo odzval na probleme napačno kot pravilno, kajti Drnovšek in koalicija zahtevata od njega nadaljnjo poslušnost ali pa naj bi ga ustrezno „kaznovala“. Nekritična kooperativnost je po drugi strani ravno tista, ki ga je v preteklosti oslabila in pripeljala v sedanji neprijetni položaj v stranki in koaliciji. Tako je tvegano vse, kar naredi, zahteve levice pa so nedvoumne: za silo naj uredi razmere v stranki, utiša nezadovoljnije, pusti pri miru Edvarda Staniča, ki naj bi po mnenju nekaterih v najslabšem primeru „vskočil“ namesto njega, in naprej vestno sodeluje s koalicijskimi partnerji. Stvari so prišle tako daleč, da je v resnih težavah tudi cela stranka, saj je sedaj morda še zadnji čas, da se ustavi in premisli, kako bo nadaljevala, ali pa počaka, da jo bodo dogodki postopno izrinili. Isto velja seveda tudi za Peterleta, ki mu mnogi že napovedujejo politični zaton, neki funkcionar med Gregorčičevo in Erjavčevno ulico (vladna palača, op. ur.) pa je kratkomalo dejal, da z njim ni menda nobenih problemov: „Ali bo priden ali pa mu bomo vzeli letalske vozovnice...“

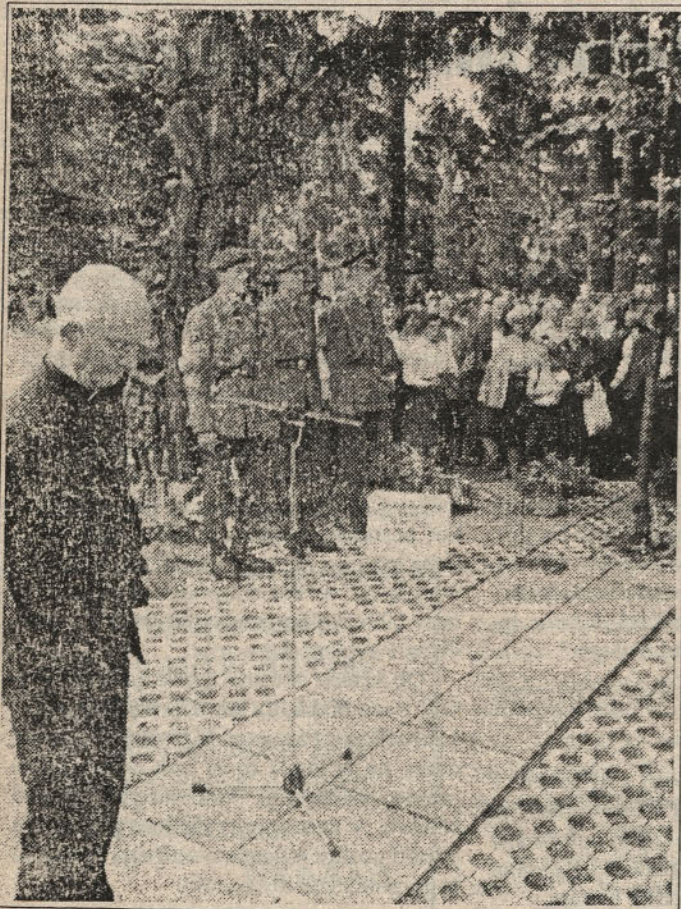
Danilo Slivnik (Delo, 18. 6. 94)
(okrajšano)

Ljubljana praznuje 850 let

Veliko praznovanje ob 850-letnici prve omembe mesta Ljubljane v pisnih virih se je začelo na Petkovškovem nabrežju s postavitvijo spominskega kamna ob začetku gradnje Mesarskega mostu.

Na prireditvi je zbrane pozdravil ljubljanski župan Jože Strgar. Spremljalo ga je več delegacij iz prijateljskih mest iz tujine, povabljenih na praznovanje. Mesarski most je bil že pred 2. svetovno vojno del projekta Plečnikova ljubljanska tržnica, vendar je tam od leta 1941, ko je bila končana gradnja tržnice, ostala praznina. Lokacijsko dovoljenje je pridobljeno, z gradnjo naj bi začeli jeseni (trajala bo eno leto). Most bo zgrajen po načrtih arhitekta Jožeta Plečnika, v sodelovanju s Šolo za arhitekturo. Vodja projekta je prof. Marjan Ocvirk.

Vrhunec tridnevnega praznovanja prve pisne omembe Ljubljane je bil 850 sekund trajajoči polnočni ognjemet z Gradu v soboto, 19. junija, ki ga prikazuje spodna slika.

Nadškof dr. Šuštar
in častna vojaška
četa ob Lipi sprave.

Potreba po spravi še živi

Spominska in pravna prireditve Dan krivde, odpuščanja in sprave, ki je zdaj že nekaj let zapored ob Lipi sprave na ljubljanskih Žalah, je tudi letos potekala v pravem duhu. Nadškof dr. Alojzij Šuštar je najprej med spominsko mašo v pridigi, nato pa še ob Lipi sprave, poudaril potrebo po spravi, odpuščanju in po priznanju krivde.

Stanislav Klep je med drugim dejal, da je ta dan (dan krivde, odpuščanja in sprave) posvečen največji tragediji v naši narodni zgodovini, slovenskemu holokavstu.

Slovesnost ob Lipi spravi, ki je posvečena vsem domobrancem in drugim, ki jim je revolucija vzela življenje, ni samo spomin na čase, ko je v vojnih razmerah bil človek človeku volk, marveč na čase, ko je oblast postala človeku volk. Oblast zmotne ideologije je obljubljala svobodo in blaginjo, ki jo je potem udejanila le sebi,

svojim nasprotnikom pa je nadela nesvobodo in smrt.

Dr. Hubert Požarnik je po Žebotu dejal, da bo samo demokratizacija rešila vprašanje narodne sprave. Vendar, kot vidimo, je tudi v štirih letih nismo dosegli. Razlog je preprost: do resnične demokracije, torej do demokracije, katere sestavni del so dialog, medsebojno spoštovanje in soodločanje, do danes ni prišlo. Krivda, da Slovenija še vedno ni notranje osvobodjena in sposobna sprave, zadene sedanjo vlado in državni zbor, ki ne skušata ugotoviti krivde posameznikov za dogodke med vojno in po njej ter nista voljna popraviti krivic do mrtvih in živih. Gre namreč za zločine, ki po mednarodnem pravu ne zastarajo. Prva narodna naloga je torej, da se tisti, ki so se polastili bližnje preteklosti, ne polastijo tudi naše prihodnosti.

Slovesnost je dopolnjevala dobrepolska godba ter moški zbor Rafko Fabiani, prisostvovala je tudi častna četa slovenske vojske, s čimer je ministrstvo za obrambo pokazalo, da ima spoštljivo razmerje tudi do protirevolucionarne strani, ne le do revolucionarne in partizanske.

SLAVA PARTLIČ, Delo 7. junija

Razmerje med Cerkvijo in državo (2)

Dialog med Rimskokatoliško Cerkvijo in državo se je formalno, organizirano začel v vročem poletju 1992, ko se je premier Drnovšek odzval na nenavadno ostro javno izjavo nadškofa Šuštarja o vračanju cerkvenih gozdov oziroma polemikah v zvezi s tem.

Tedaj je bil sprejet dogovor o ustanovitvi krovne cerkveno-vladne komisije, ki naj bi ob pomoči analogno sestavljenih petih podkomisij (za področje zakonodaje in prava, za vzgojo in izobraževanje, za gospodarska, finančna in socialna vprašanja, za pastoračno posebnih socialnih kategorij in skupin ter za kulturno-umetnostna vprašanja), ki naj bi po zgledu ureditev v drugih demokratičnih državah poiskala in ponudila rešitev za ureditev razmerja med Cerkvijo in slovensko državo. Zaradi volitev je v letu 1992 ves projekt sicer nekoliko zastal, v začetku leta 1993 pa je tako formaliziran cerkveno-vladni dialog vendarle stekel.

Nadškof dr. Alojzij Šuštar je v svojih javnih izjavah sicer često poudarjal, da Cerkev ob zahtevah po ureditvi svojega statusa ne terja zase nobenih privilegijev, da naj vse, kar bo veljalo zanj, velja tudi za vse druge verske skupnosti pri nas. Kljub temu in podobnim zagotovilom pa je ostal in ostaja velik del javnosti, politike in strank do Cerkve preprosto nezaupljiv, ukinjanju omejitev njenega delovanja pa nekako nenaklonjen, posebej na ekonomskem področju in področju državnega oziroma javnega šolstva.

Pravzaprav je nenavadno, da je v deželi, kjer se več kot 70 odstotkov ljudi opredeljuje za katoličane, toliko nasprotovanja vračanju cerkvenega imetja. Je tudi večini njih revna Cerkev nekako bolj pri srcu?

V zvezi z denacionalizacijo cerkvenega premoženja je bilo v javnosti v resnici veliko pretiravanje. Za dokazovanje, da se Cerkev ne bi smelo vrniti premoženja, ki ji je bilo po vojni zvečine brez kakršnihkoli nadomestil odvzeto, zlasti ne v naravi, so bili uporabljeni vsi mogoči argumenti, ne le splošen občutek, da bo Cerkev bogatela na rovaš revnih in postala največja veleposelstnica in kapitalistka v Sloveniji.

Navajalo se je denimo, da bi se z vrnitvijo nekdanjih cerkvenih gozdov nedopustno zmanjšal delež javnih gozdov, da bo Cerkev slab gospodar, ker jo pri upravljanju imetja ne vodijo zgolj ekonomski interesi, in nenazadnje, da cerkvene ustanove v Sloveniji niso dejanski lastniki cerkvenega imetja, marveč le njegov upravitelj, prvi lastnik pa da je po cerkvenem pravu papež, ki kot tujec v Sloveniji ne more imeti nepremičnin. S slednjim argumentom se je skušala spodbiti določba zakona o denacionalizaciji celo pred ustavnim sodiščem. Vendar je to ugotovilo, da denacionalizacijski upravičenec ni ne papež, ne Cerkev kot nekakšna skrivnostna celota, marveč da so to konkretne škofije, župnije, samostani, in druge cerkvene ustanove na Slovenskem, ki so samostojne pravne osebe.

Doslej najpopolnejše podatke o tem, koliko premoženja je bilo Cerkev po vojni pravzaprav odvzeto, sta zbrala in javno razgrnila mag. Alojz Brus in dr. Bogomil Bergant. Po njihovi podatkih je bilo cerkvenim ustanovam v vseh treh slovenskih škofijah — mariborski, ljubljanski in koprski — podržavljeno skupaj 40.051 hektarov zemljišč, kar predstavlja dva odstotka zemljišč sedanje države Slovenije. Največ zemljišč, 35.989 hektarov, je bilo podržavljeno cerkvenim ustanovam iz ljubljanske škofije. Večino podržavljenih cerkvenih zemljišč — 62% — predstavlja gozd.

Večina odvzetih zemljišč so gozdovi

Skupaj je bilo Cerkev v Sloveniji odvzetih 24.697 ha gozdov, večina njih (23.091) je bila last ustanov ljubljanske škofije. Če bi

bili Cerkev vrnjeni prav vsi gozdovi, ki so ji bili po vojni odvzeti, bi znašal njen delež v strukturi slovenskih gozdnih površin 2,7 odstotka. Seveda so bili Cerkev poleg zemljišč odvzete tudi številne stavbe, gospodarska poslopja ipd. Samo v ljubljanski škofiji je bilo čez noč podržavljenih več kot 380 cerkvenih stavb, doslej je bilo vrnjenih le deset.

Po sedanjih ocenah lahko dobi Cerkev nazaj v naravi kvečjemu kako tretjino tega premoženja, ki ji je bilo po vojni odvzeto. Za ostalo pa... Zakon o denacionalizaciji sicer pravi, da so denacionalizacijski upravičenci, ki jim podržavljenega imetja iz tehtnih razlogov ni mogoče vrniti, upravičeni do odškodnin v obliki nadomestnega premoženja, vrednostnih papirjev ali v denarju.

Denacionalizacijski postopki tečejo sila počasi, v mnogih občinah se stvari tako zapletajo, da se zdijo očitki o namernem zavlačevanju in celo nagajanju kar verjetni. Nad počasnostjo denacionalizacijskih postopkov negoduje seveda tudi Cerkev.

Msgr. Martin Springer, ekonom ljubljanske nadškofije, pravi, da so dobile cerkvene ustanove doslej nazaj le kake tri odstotke odvzetega premoženja. „V nekaterih občinah, Jesenice, denimo ali Ljubljana moste-Polje, delajo to imenitno, vsega spoštovanja vredno, drugod pa... Zelo žalostno je denimo v občini Ljubljana Center, kjer ima nadškofija celo sedež in smo pravzaprav sosedje. Od nje nismo doslej dobili nazaj še domala nič... Od zemljišč, ki so bila doslej Cerkev vrnjena, pa smo tudi dobili nazaj predvsem tisto, kar je slabo, malo vredno, poštenega gozda ni med njimi.“ Sveža poročila, ki jih dobivajo s terena, pa po Špri-

gerjevih besedah tudi pravijo, da se ponekod v podržavljenih gozdovih, ki naj bi jih Cerkev dobila nazaj, zdaj veselo seka. Marsikje celo tako brezobzirno, da gozdarje, ki zares čutijo z naravo, boli srce...

Cerkev in javno šolstvo

Dialog med Cerkvijo in državo pa se močno zatika tudi, ko gre za vprašanje navzočnosti Cerkve v javnem šolstvu. V dosedanjih pogovorih in polemikah je bil nesporen konsenz dosežen le o tem, da imajo cerkvene ustanove pravico ustanavljati vrtce in šole s koncesijo za izvajanje javnih programov, ki jih vsaj v tem delu, država tudi financira. Soglasje je bilo doseženo tudi o tem, da se morajo krščansko etične in druge verske vsebine strokovno neoporečno, informativno temeljito in vzgojno vabljivo umestiti v šolske programe.

O verski vzgoji kot obveznem izbirnem predmetu na vseh javnih šolah osnovne in srednje stopnje pa so mnjenja, stališča in pogledi tudi po letu in pol intenzivnih pogovorov očitno še vedno močno vsaksebi.

Cerkev namreč ne zagovarja le pravice staršev do svobodne izbire načina vzgoje in vrste šole za svoje otroke, marveč tudi pravico, da se otroci v vseh javnih šolah vzgajajo v skladu z etičnimi in verskimi načeli svojih družin. Po njenem mnenju torej verska vzgoja kot religiozno etični pouk sodi v javne šole vsaj kot obvezen izbirni predmet, medtem ko naj bi verouk kot kateheza ostal v cerkvenih prostorih.

Če so se v tem delu stališča in pogledi dosedaj že nekoliko zblížala, se ob vprašanjih, kdo in kako naj sodeluje pri pripravi učnih načrtov za tak predmet, kdo

naj bi ga poučeval, kakšno strokovno izobrazbo naj bi imeli učitelji tega predmeta, kdo naj bi jih izobraževal ipd., še vedno močno razhajajo...

Jabolko spora v dialogu med Cerkvijo in državo pa je seveda tudi razvpiti sedmi člen slovenske ustave, ki govori o ločenosti države in verskih skupnosti, a hkrati tudi o tem, da je delovanje verskih skupnosti svobodno.

Izločitev Cerkve ali zaveza k dogovoru?

Jakobinsko načelo o ločitvi Cerkve od države je namreč mogoče različno interpretirati, tudi tako, da njegova izpeljava v praksi, kot kažejo naše izkušnje in izkušnje bivših socialističnih držav, pomeni izločitev Cerkve iz javnega življenja in getoizacije občestev vernikov. Vprašanje, katera od možnih interpretacij določbe o ločenosti verskih skupnosti in države bo v dialogu med Cerkvijo in državo izhodišče za urejanje njunih medsebojnih odnosov in razmerij, je potemtakem v resnici ključno.

Mešana krovna komisija Rimokatoliške cerkve in vlade je, kot smo slišali, na zadnji seji (18. maja letos) vendarle dosegla soglasje o tem, da bo izhodišče za njeno delo tista razlaga, po kateri ločitev Cerkve od države ne pomeni izločitve Cerkve, marveč nasprotno, zavezo k formalnemu dogovoru.

Cerkev in država, je pojasnjeval Lojze Peterle, ki vodi vladni del komisije, se v skrbi za iste državljane na mnogih področjih življenja srečujeta, zato naj bi medsebojne odnose na vseh teh mnogih stičiščih tudi uradno uredili v skupno dobro, tako da bosta s tem obe prispevali k materialnemu in duhovnemu razvoju družbe.

Se nadaljuje

Tabor Slovencev po svetu

V soboto, 19. junija je bil v Zavodu svetega Stanislava v Šentvidu pri Ljubljani prvi tabor Slovencev po svetu. Celodnevno srečanje izseljencev z vsega sveta, predvsem pripadnikov povojne politične emigracije, je pripravilo izseljensko društvo Slovenija v svetu.

Udeležence je najprej pozdravil predsednik društva Boštjan Kocmur in poudaril namen srečanja, namreč dati priložnost vsem tistim izseljenskim ustanovam, ki do prihoda demokracije niso imele sogovornika v Sloveniji, čeprav imajo morda največje zasluge za ohranjanje slovenske kulture in besede po svetu. Srečanje je bilo seveda namenjeno tudi medsebojnemu povezovanju rojakov z različnih koncev sveta, predstavitvi delovanja in problematiko slovenskih organizacij in društev ter delovanje državnih ustanov, ki imajo opravka z izseljenci.

Navzoče so pozdravili predstavniki glavnih krovnih organizacij Slovencev po svetu, predstavili slovenstvo v njihovi sredini in navedli številne predloge, predvsem pa težave, s katerimi se še vedno srečujejo naši rojaki v tujini. Beseda je tekla o težavah s pridobivanjem slovenskega državljanstva, o denacionalizaciji, rehabilitaciji povojnih izgnancev in pravičnem obračunu s preteklostjo, predvsem medvojno in povojno.

Na pripombe uradnih predstavnikov in posameznikov so odgovorjali dr. Peter Vencelj, državni sekretar za Slovence po svetu, in Mateja Maček, ter notranji minister Andrej Šter ter Alenka Mesojedec, sodeloval pa je tudi Franc Izgoršek, predstavnik združenja razlaščenecv.

Srečanje se je končalo z mašo, ki jo je vodil slovenski metropolit in ljubljanski

nadškof dr. Alojzij Šuštar, in s kulturnim programom, v katerem sta nastopila Akademsko folklorna skupina France Marolt in Komorni zbor Ave iz Ljubljane.

Kanadsko-slovenski svet je zastopal dr. Peter Urbanc. Poudaril je pomen slovenskih župnij v Kanadi, se dotaknil zelo pozitivne vloge radijske oddaje za Slovence, kritično pa se je izrazil o svetovnem slovenskem kongresu, predvsem zaradi njegove spolitiziranosti kmalu po nastanku. Izrazil je razočaranje zaradi pravnih ovir, ki Slovence odvrčajo od večje navezanosti na domovino.

Beseda je tudi padla o Slovenski izseljenski matici, ki je po mnenju večine udeležencev tabora v Škofovih zavodih še vedno to, kar je bila desetletja komunističnega režima — nosilka razdora.

Dr. Jože Bernik iz ZDA je med drugim

govoril o krivdi domovine za hitro usihanje slovenstva. Doslej se nihče ni mogel identificirati z jugoslovanskim sovražnim režimom, zdaj pa je za marsikoga že prepozno. Podprl je delo Slovenije v svetu in zavrnil „pridiganje o enotnosti med izseljenci“. „Nasprotno, polarizacija je normalna v vsaki demokraciji.“

O politični razdeljenosti med Slovenci je govoril tudi Cvetko Falež iz Avstralije, glavni krivec zanj pa je tudi po njegovem mnenju SIM. Milan Magister iz Buenos Airesa je poudaril, da med predvojnimi in povojnimi izseljenci v tej državi nikoli ni bilo pravega sovraštva. Šlo je za „zastripitve“, za katero je bilo krivo tamkajšnje jugoslovansko veleposlaništvo. V imenu slovenske katoliške misije v Evropi je navzoče pozdravil Janez Rihar, pismo pa so poslali tudi slovenski krščanski izseljenci v Evropi.

Z. Ž.

„Slovenec“, 20. junija 94

Dr. Jože Bernik, ZDA, dr. Peter Urbanc, Kanada, Janez Rihar, povezovalka Helena Novak, Cvetko Falež, Avstralija in Milan Magister, Argentina.

Brezumje borcev NOV

Pred Pučnikovo komisijo so nekdanji revolucionarji, borci za komunizem, predvsem „narodni heroji“ dokazali, da jih je spomin popolnoma izdal. Ne spominjajo se več, da so po vojni, to je junija in julija 1945, pobili okrog 9.000 slovenskih domobrancev, vrnjenih s Koroškega, okoli 2700 civilistov in otrok ter nekaj 100 ranjenih domobrancev. Nekateri so za to morijo zvedeli šele 1975!

Čudno, kaj, da je preprost narod za te poboje vedel, OZNA in KNOJ pa ne. Ni kaj reči, to so res enkratni „junaki“.

Seveda se zna zgoditi, da se jim bo spomin vrnil takrat, ko bo treba braniti njihove revolucionarne pridobitve. To so na primer dokazali 5. junija z nastopom njihovega senilnega predstavnika G. Deakina na okrogli mizi, ki jo je predvajala RTVS. Reči moram, da so me zabavali. Predvsem so bile zanimive tri teme:

- a) zavezniška pomoč v orožju;
- b) primorski padalci-saboterji, ki so jih Angleži spuščali za bojne linije;
- c) morebitno izkrcanje zaveznikov v Istri.

Ad a) Zavezniška pomoč v orožju

Danes borci priznavajo, da so jim Angleži s padali spuščali orožje, strelivo ter druge vojne in sanitetne potrebščine. Toda ali veste, kako so politkomisarji takrat na političnih urah partizanom predstavljali to pomoč? Nekako takole se je slišalo in lahko mi verjamete, saj sem partizanščino zamenjal za domobranstvo prav zaradi političnih laži s katerimi so nas na političnih urah bombardirali:

„Pred nekaj dnevi so nam Rusi ponoči spet pripeljali orožja z letali.“

Temu sem kot udeleženec politične ure ugovarjal. Videl sem zaboje, na katerih je bila angleška pisava. Tudi na orožju je pisalo v angleščini zato sem bil prepričan, da nam pomoči niso poslali Rusi, temveč Angleži, kar sem tudi jasno povedal. Sledil je komisarjev odgovor:

„Tovariš, ti si pa res naiven. Rusi so zaboje z orožjem kupili od Angležev in nam jih ponoči pripeljali iz Rusije.“

Prepričan sem, da so partizani verjeli komisarjevi perfidni in politični laži — jaz nisem!

Ad b) Primorski padalci

Ker so Angleži primorske fante najprej usposobili in jih šele nato poslali na saboterske akcije, so jih partizani-komunisti kar na hitro okarakterizirali, češ da so agentje „Intelligence Service“, in jih zaradi tega tudi mnogo pobili ali nevtralizirali.

Ob tej točki se je Ambrožič hitro zagovaril češ, da je bilo med njimi res nekaj „sektastva“. Deakin je previdno molčal.

Ad c) Pričakovano zavezniško izkrcanje v Istri

Govorilo se je o tem in general Novljan Ambrožič je to potrdil, da so izkrcanje zaveznikov pričakovali tudi oni, vendar, da „na njihovo srečo“, tako se je izrazil, do tega ni prišlo. Predvidevali so, da bi izkrcanje zaveznikov lahko povzročilo nevaren konflikt.

Žal moram tu generalu Ambrožiču osvežiti spomin.

Partizanska vojska bi ob morebitnem izkrcanju zaveznikov čez noč postala zavezniška nemškega rajha in bi tako v skupnem boju z ramo ob ramo skušala preprečiti omenjeno izkrcanje v Istri. Ob tej

priliki moram poudariti, da smo izkrcanje zaveznikov nestrno pričakovali tudi mi domobranci.

Nashe pričakovanje pa je bilo čisto drugačno kot ono partizansko, saj so domobranci v tem izkrcanju videli možnost osvoboditve Slovenije.

Del slovenskega domobranstva je takrat na pobudo Slovenske legije organiziral tajno-ilegalno organizacijo pod poveljstvom polkovnika Ernesta Peterlina, v kateri je bil tudi podpisnik tega članka.

Namen organizacije je bila izvršitev vojaškega puča proti nemški vojski, proglasiti slovensko državo in ustanoviti vladu, ki bi zavezniške povabila k izkrcanju v Istri, ki bi jo zasedli elitni bataljoni slovenskega domobranstva.

Če je general Ambrožič na okrogli mizi izjavil: „Na našo srečo se niso izkrcali!“ mu jaz odgovarjam: „Na našo in narodovo veliko nesrečo se zavezniški niso izkrcali, kajti če bi se bili, Sloveniji ne bi bilo treba prenašati komunističnega jarma celih 46 let, ne bi bilo 12.000 mrtvih domobrancev in okrog 3000 civilistov niti 7000 beguncev razpršenih po svetu.“

Zgodovinsko je znano dejstvo, da je Churchill vztrajal pri izkrcanju v Istri. Nacrtu se je uprl Stalin, kateremu je ameriški predsednik Roosevelt dal svojo podporo.

Zgoraj omenjena ilegalna organizacija slovenskega domobranstva je bila izdana gestapu, ki je skoraj vse člane organizacije (oficirje, podoficirje in nekaj civilistov) aretirjal in jih odpeljal v koncentracijsko taborišče Dachau.

Ob koncu vojne je te iste ljudi v Dachau zajel fantomatični Jugoslovanski odbor in jih na skrivaj, prek Češke prepehljal v Slovenijo, kjer so jih skoraj vse, po hitrem postopku obsodili na smrt in likvidirali. Privilegij likvidiranja te skupine in mnogih drugih ljudi si je pridrževala slovenska OZNA.

Moje trditve in izjave v tem članku želim podpreti še z izjavo, ki si je nisem izmislil sam. Tudi ne nameravam citirati kakkega antikomunističnega zgodovinarja ali domobranca, temveč „narodnega heroja“ Staneta Semiča-Dakija, avtorja treh knjig z naslovom „Najboljši so padli“.

Citat je izbran iz tretje knjige, stran 145. Dobesedno se glasi takole:

„Ko me je obiskal v štabu komandant Glavnega štaba Stane-Franc Rozman in me vprašal, zakaj sem premestil svoje enote iz notranjosti Notranjske, sem mu rekel, da je nujno, da sem se podal za robove osvojenege ozemlja, ker imam stalno stike s sovražniki, on pa mi je rekel, da se divizija mora spočiti, ker se lahko zgodi, da bo morala kreniti čez Kotar in dalje proti morju, če bi prišlo do izkrcavanja anglo-ameriških čet na jugoslovanski obali, ker je glavni komandant Jugoslavije maršal Tito proti vzpostavitvi druge fronte na jugoslovanskem ozemlju. Zato odslej nisem pustil borcev, da bi se spuščali v borbe in sem zahteval, da naj se dobro hranijo in čim več počivajo.“

To naj bi se dogajalo v mesecu avgustu in proti prvi polovici septembra 1944. Članek končujem brez komentarja. Zapisano dovolj dobro izpričuje dejstvo, da so borci NOV zabredli v „globoko brezumje“.

Vinko Levstik, Gorica.
Delo, sobotna priloga, 18. junija

LJUBLJANA — Osemdesetletnico je praznoval Janko Moder, starosta slovenskih prevajalcev. Prevedel naj bi že čez tisoč del. Po njegovih izjavah je slovensko prevajanje v samem svetovnem vrhu.

GOSPODARSKI VESTNIK

Slovenske Latinskoameriške Trgovske Zbornice

DEŽURNE TRGOVINE. V Ljubljani so uvedli ob sobotah in nedeljah dežurstvo trgovin in samopostrežb. Nekatere delujejo tudi do 22. ure, kar je izredno za slovensko prestolnico, kjer so ponavadi ob 21 ceste že „izumrle“.

140 LET ZDRAVILIŠČA LAŠKO, kjer si je iskalo zdravja stotisoče domačinov in tujcev, praznuje leto. Ob tej priložnosti so izdali zanimivo brošuro, ki podaja pregled nastanka, razvoja in opisuje sodobno zdraviliško usmerjenost s pogledom v prihodnost.

ZA 571 MILIJONOV DOLARJEV je bilo letos izvoza v marcu. V prvem tromesečju skupaj pa je bilo uvoženega blaga za 1.481,7 milijonov, kar je za 13 milijonov več kot lani v istem času.

SLOVENSKA POŠTA je dobila visok obisk strokovnjaka Svetovne poštne zveze Jacquesa Dechnerja, ki je bival v Sloveniji od 24. aprila do 6. maja 1994. V tem času je podrobno preučil delovanje slovenske pošte, tehnologijo in možnosti za njen nadaljnji razvoj. Med drugimi ugotovitvami je tale: ni mogel verjeti, kako lahko slovenski poštarji tako kakovostno opravljajo svoje storitve ob zastareli tehnologiji in neverjetno nizki ceni.

VSAKA GORENJSKA VAS IMA TELEFON. Vesela ugotovitev tega napredka je 55.000 telefonskih naročnikov, 55 avtomatskih telefonskih central. Letos bodo število naročnikov povečali še za 3.200, v posodobitev pa bodo vložili 1,3 milijarde tolarjev.

POMOČ OBRTNIKOM IN PODJETNIKOM. Kranjska obrtna zbornica (Kranj) namerava skupaj z občino ustvariti Poslovno informacijski center, kjer bodo novi podjetniki in obrtniki, katerih število stalno narašča, dobili potrebne podatke o poslovanju, pa tudi vse strokovne nasvete.

RAZSTAVA ČIPKARSKIH DRAGOTIN je bila v Železnikih; z njo so hoteli poživiti delovanje muzejske galerije. Sledile bodo še številne slikarske, šolske in fotografske razstave.

TUJI GOSTJE SE VRAČAJO. Tuji gostje so porabili v Sloveniji v treh mesecih letos 173 milijonov dolarjev. Posebno se je razmahnilo izletništvo, saj je npr. Postojnsko jamo obiskalo v prvih mesecih 14 tisoč obiskovalcev, ljubljanski grad nad 11.000 oseb, Lipico pa nad 5.200 turistov.

40 ODSOTKOV POPUSTA so imeli na slovenske železnice obiskovalci 18. slovenskega avtomobilskega salona in 3. mednarodnega sejma Energetika 94 v Mariboru letos maja meseca.

ZLATO MEDALJO je prejela Kmetijska zadruha Vina kras iz Sežane na nedavnem mednarodnem vinskem sejmu v Veroni. V močni tekmi vin iz Francije, Španije, Nemčije, Grčije, Kanade, Italije in drugih držav je pridobil zlato medaljo teranton letnik 86. Gre za posebno arhivsko vino iz grozdja refošk, ki na kraški zemlji daje vino teran. Da je teranton res dober, priča uspeh prodaje: od 40.000 litrov ga je ostalo le še pet tisoč.

ŠTEVILNI SEJMI v aprilu in maju. 26. aprila so v Kranju odprli Sejem podjetništva in obrti. V Celju pa so istega dne odprli I. mednarodni glasbeni sejem, kjer je razstavljalo 60 domačih in 40 tujih razstavljalcev, ki so ponujali kakovostno glasbeno opremo. 26. maja pa so odprli v Celju drugi največji sejem obrti in podjetništva. Razstavljalo je nad 400 podjetij iz večih držav.

DOMAČE PREMOŽENJE BANK SE JE POVEČALO. Skupna gotovina poslovnih bank je februarja znašala 769,6 milijarde tolarjev, ugotavlja Banka Slovenije.

DOBRE KUPČIJE dela Litostroj. V Taj-

vanu je porodalo to podjetje črpalk za 2,5 milijona dolarjev, sedaj pa bodo prodali še za milijon v Egipt, kjer bodo gradili tudi črpalne postaje.

ČEDALJE VEČ ZASEBNIH PODJETIJ. Poslujejo veliko bolje, k zmanjšanju brezposelnosti pa pripomorejo malo. Septembra 1993 so v Sloveniji našli že 33.617 podjetij, ki so privatna. Po velikosti so vsa ta podjetja majhna.

POSLOVATI Z AVSTRIJO, POSLOVATI Z NEMČIJO sta dva zanimiva gospodarska priročnika, ki ju je izdal za slovensko javnost Center za mednarodno sodelovanje in razvoj. Priročnika je sestavilo več avtorjev. Obsega splošne podatke o obeh državah, praktične informacije za poslovneže. Posebno poglavje je npr.: Kako ustanoviti podjetje v Avstriji? Prav tako priročnik o Nemčiji prinaša zanimivo razpravo o ustanavljanju in organizaciji podjetij v Nemčiji.

40 MILIJONOV ZA NOVO ZDRAVILIŠČE. Nov odločilen gospodarski korak je povzela občina Železna Kapla (Koroška, Avstrija), ki pričakuje že naslednje leto do 50.000 nočitev. Železna Kapla je vse leto brez megle in prahu in zato idealen kraj za zdravilišče. Tu je poleg drugega tudi edinstvena „šola za knepanje“, katero vodi domači zdravnik dr. Štefan Jelen.

ZAČARANI KROG SE NADALJUJE. Slovenska mesečna inflacija je dosegla svoj vrh oktobra 1991, ko je dosegla kar 21,5 odstotka. V naslednjih mesecih je postopoma upadala, se dvigala. Najnižja je bila lani julija, zelo nizka pa tudi letos marca (1.1 odstotka).

NAGRADE SLOVENSKE IZNAJDI TELJEM. Na mednarodni svetovni razstavi v Ženevi je bilo 650 izumiteljev iz 35 držav. Najštevilnejši so bili iz Azije. Prvo nagrado je dobil majhni kardiograf iznajditelja iz Kitajske. Dobro pa so se odrezali Slovenci. Nagrajeni so bili Andrej Detela z zlato medaljo, Vinko Petek s srebrno medaljo in več drugih z bronastimi medaljami.

SLOVENSKE AVTOMOBILSKO SALON 1994. 6. maja so na ljubljanskem velesejmu odprli zanimivo mednarodno razstavo, kjer je razstavljalo 281 razstavljalcev iz 25 držav. SLOVENSKE ZUNANJI DOLG se je februarja povečal. Konec februarja je znašal milijardo in 902 milijona ameriških dolarjev in je bil glede na leto 1993 višji za 117 milijonov, je ugotovila Banka Slovenije.

MILIJON TULIPANOV je navdušilo obiskovalce velike vrtnarske razstave „Dnevi tulipanov 94“ v Radomljah. Po številu obiskovalcev se vidi, da so take in podobne razstave priljubljene. 45 stojnic je presenečalo s pestro izbiro. V okolju Volčjega potoka je razstavljala umetnica Mojca Smerdu. Za red je skrbelo v parku okoli 70 paznikov in drugo osebje.

NOVA STRATEGIJA ISKRE, je nov projekt, ki ga je v Ljubljani predstavil Dušan Šešok, predsednik uprave delniške družbe Iskra. V podjetju potekajo lastninska, tržna, programska, tehnološka in kadrovska prenova, ki so pogoji za novo Iskro. V prihodnjih mesecih, bo v javni prodaji 40 % njenih delnic. Ključni srednjeročni cilj Iskre je, da bi leta 1998 dosegli 40.000 ECU-jev dodatne vrednosti na zaposlenega, kot so ga dosegali iskriški konkurenti Evropske zveze.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

21. junija

1 dolar	127,58 SIT tolarjev
1 marka	79,52 SIT tolarjev
100 lir	8,04 SIT tolarjev

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

MARIBOR — Svojo prvo redno vožjo je izpeljal štajerski muzejski vlak, ki bo vozil po Štajerski, Prekmurski in tudi na Koroško, tako slovensko kot avstrijsko. Prvi koncesionar vlaka je Jeklotehna Storitve, ki ima pripravljenih štirideset različnih programov za otroke, odrasle ali upokojece. Z dvakrat tedenskimi vožnjami upajo letno prepeljati dvajset tisoč turistov. Vlak sestavljajo 71-letna parna lokomotiva in pet vagonov, ki so jih v začetku stoletja izdelali v Avstriji. Lokomotiva porabi na vsakih deset kilometrov vožnje pol tone premoga, in je zmožna peljati tisoč ton tovora tudi s hitrostjo 100 kilometrov na uro. Sicer pa vozijo po Sloveniji trije muzejski vlaki, ki premorejo vsega skupaj pet parnih lokomotiv in 18 vagonov 1., 2. in 3. razreda.

KOPER — Po blagoslovitvi novih studijev pri novi cerkvi na Mekovcu je začel redno oddajati Radio Ognjišče. V ponedeljek, 6. junija jih je blagoslovil koprski škof Metod Pirih. Radio je zaenkrat možno slišati in poslušati le na Koprskem in Goriskem. Ko bo v mesecu juliju začel delovati tudi studio v Ljubljani, ga bo mogoče preko oddajnika na Krvavcu slišati še po drugih slovenskih pokrajinah.

CERKNICA — Cerkniško jezero je dobilo svojo monografijo, ki je sad osemletnega fotografiranja Andreje Pekljaj. Knjiga je izšla v samozaložbi z 200 barvnimi fotografijami, uvodno besedo je napisal dr. Matjaž Kmecl, Peter Skoberne pa je dodal besede o varstvu jezera, o skrivnostih presihanja in tekste k slikam. (op. ur.: Skoberne je bil v začetku leta v Argentini na Svetovnem kongresu za varstvo narave in obiskal tudi nekatere naše Domove.)

IDRIJA — V treh mesecih bo polovico idrijske psihiatrične bolnišnice prenovljene, kar bo stalo 250 milijonov tolarjev. Bolnišnica je nastanjena v prostorih predvojne italijanske vojašnice; v njej se zdravi 250 bolnikov, na leto sprejme okoli 1500 pacientov, število osebja pa se suče okoli 200 oseb. Poleg duševnih (v ožjem pomenu besede) bolnikov iščejo zdravja in rehabilitacije tudi zasvojenici z alkoholom in drugimi mamili ter ostarele osebe s psihičnimi motnjami. Kot prva v Sloveniji bo imela bolnišnica tudi sobe višjega standarda za ljudi s posebnimi osebnimi potrebami in težjo denarnico.

KRANJ — S posodobitvijo in razširitvijo telefonskih central na Gorenjskem bo njih zmogljivost ob koncu leta skoraj 77.000 priključkov, ob katerih jih bo skoraj 59.000 oddanih naročnikom. Zaradi tega morajo priključke že ponujati in pridobivati naročnike z obročnim odplačevanjem (priključek stane 100 tisoč tolarjev). Sedanje povprečje na Gorenjskem je 30 priključkov na sto prebivalcev, kar je nad povprečjem države.

LJUBLJANA — AD 1214 (Anno Domini 1214, leto razdružitve kontinentalnega in anglosaškega prava) je ime društva za varstvo pravic in zapornikov in pripornikov. Ker ga po slovenskem pravu zaporniki ne morejo ustanavljati, so se tega lotili bivši kolegi. Društvene naloge so zbiranje podatkov o kršenju pravic zapornikov in pripornikov, pomoč pri svetovanju v času zapora, obveščanje javnosti o kršitvah pravic in dajati pripombe na obstoječo kazensko zakonodajo in prakso. Njihove pripombe bodo deležni tudi prostori, dnevi red, navade in še posebej osebje, ki je večinoma dediščina prejšnjega režima, kar že samo po sebi nakaže tekoče stanje slovenskih zaporov.

LJUBLJANA — V lanskem letu so v Sloveniji vlomili skoraj 4.000 avtomobile, ukradli pa okoli 1.400. V ta namen so pri

pooblaščenem zastopniku mobitela („movicom“) MKS Elektronski sistemi razvili „mobialarm“ za tiste avtomobile, ki imajo vgrajen tako elektronski alarm kot mobitel: takoj ko se sproži alarm, naprava aktivira mobilni telefon in sporočil na vnaprej določeno telefonsko številko, da nekaj ni v redu. Deluje tudi takrat, ko je mobilni telefon izključen ali pa ga je lastnik odnesel s seboj. V Sloveniji je mobitel vgrajen v kakih 7.000 avtomobilov, vmesnik, ki povezuje alarm s telefonom, pa stane z montažo vred kakih 40.000 SIT.

BOVEC — Letos praznujejo na smučiških Kanina dvajsetletnico žičnic. V tem času naj bi prepeljali čez 1,7 milijona ljudi. Bovški žičničarji so že večkrat poskušali poiskati način kako modernizirati in izboljšati svoje ponudbe. Leta 1970 so s sodelovanjem francoskih kapitalov začeli projekt Gornji Jadran, ki bi zgradil smučišča na Podih, pa je vse skupaj padlo v vodo. Predlanskim pa se je rodil načrt Slovita (Slovenija-Italija), ki povezuje žičnice slovenskega Kanina z italijanskim Caninom.

MARIBOR — Nov srednješolski center načrtujejo na prostoru, kjer je bila vojašnica Slava Klavara (na Taboru). V njem bodo dobili prostor Srednja živilska šola, Srednja tekstilna šola in Frizerska šola; v vseh treh se šola okoli 2.500 srednješolcev iz Maribora in severovzhodne Slovenije. Trenutno pa je v teh prostorih begunski center, ki daje streho 385 ljudem.

BÜTGENBACH, Belgija — Na 26. evropskem prvenstvu v show danceu, ki ga je organizirala plesna zveza IIG, je tekmovalo 7 držav, med njimi Slovenija, ki jo je predstavljala stotina plesalcev plesne skupine Mojce Horvat iz Ljubljane. Po odličnih uvrstitvah na kvalifikacijskih tekmah v Haushamu in Linzu so uspešno nastopili tudi na prvenstvu in odnesli šest naslovov evropskih prvakov ter več drugih mest, kar je naneslo vsega skupaj 13 pokalov.

IDRIJA — Na opuščnem kmečkem posestvu na meji med Notranjsko in Primorsko, pod obronki Javornika, je Ljubljanačan Franček Šumak začel gojiti stoglavo čredo indijskih jelenov (axis). Začetna čreda bo imela 60 brejih košut, ki jih pa niso pripeljali iz Indije ampak z — Brionov. Jeleni ne prenašajo preveč dobro mraza, zato jim bodo zgradili zimovališče, drugače pa bodo imeli na voljo devet hektarjev pašnikov in gozdov.

V Južnih Andih

Vojko Arko, naš rojak iz Bariloče, sporoča:

„...še nekaj novic iz bariloške pokrajine. Slovenske Koče (bivaka) na Capilli še niso dokončali. Vse ogrodje je sicer že postavljeno, a nekaj plošč (montažna gradnja!) je ostalo v vojašnici in vse tamkajšnje (tam so sedaj že pred zimsko sezono!) poletje ni bilo mogoče dobiti helikopterja. Možnost se je pokazala šele, ko je bilo že prekasno, da bi dobili prostovoljce; Dinko Bertonec, ki gradnjo vodi, pa želi, da bi gradnjo Slovenci tudi dokončali, ne da bi najeli delavce.

Hitreje pa je šlo pri obnovi spominskega obeležja na Slovenskem zvoniku (Campanile Esloveno). Jugova plošča je padla na tla, ker je zgnil les, v katerega je bila privita. „Pa sta dva naša fantiča v enem dnevu vse spet spravila v red. Celo lestev sta morala nesti pod Zvonik, ki je kar šest ur daleč.“ Letos bo že 40 let, odkar so jo tam nameslili člani Slovenskega DP, in 70 od smrti dr. Klementa Juga, ki jim je bil v marsičem vzornik, pa tudi ideolog. (F. S.)

Športna rubrika „Dela“, 30. 5. 94

Osebne novice

Rojstvi: V družini Fabiana Figueroa in Andrejke roj. Krajnik se je 22. junija rodila prvorojenka, ki bo pri krstu dobila ime

Marija Mikaela.

V družini Matija in Adrijane Gerdin iz Córdobe se je rodila hčerka, ki so jo krstili na ime Milagros.

Naše čestitke!

Smrt: Umrli je Marjan Olenik (67). Naj počiva v miru!

HLADNIKOV DOM SLOVENSKA VAS

„Družina pa še nekaj“

V nedeljo, 12. junija je naša mladina v Hladnikovem domu priredila veseloigro v štirih dejanjih z naslovom „Družina pa še nekaj“, katero je napisal Nace Hladnik. Ta igra je pred tremi leti doživela lep uspeh na primorskih odrih.

Godi se v malo večjem mestu na stanovanju v drugem nadstropju, kjer so Novakovi stanovalci in lastniki. Nastopa več oseb in sicer: hišni gospodar Novak (Grbec Dani), ki skuša pomirovalno vplivati na razne nerodnosti v družini. Njegova žena Malka (Burja Valerija), ki se rada pobaha pred ljudmi, predstavlja s svojim gospodovalnim nastopom izvršilno oblast v družini.

Ker je precej jezična, pride navzkriž s svojimi v družini in s sosedi. Nastopata še dve važni osebi in sicer profesor Lokar (Barle Aleks) in Novakov šef v tovarni g. Traven (Urbanija Pavle), ki sta oba občudovalca lepe dvajsetletne Dorice, Novakove hčerke (Rome Geraldina). Glavna teža igre sloni na teh osebah. Nastopajo še druge osebe v manjših vlogah: Emil, Novakov sin (Sušnik Martin), gospa Bebrova, soseda (Urbanija Monika), gospa Sircova, soseda (Grbec Rotija), gospa Kolencova, soseda (Servin Lučka), Bojan, sin ge. Bobrove (Rot

David). Besedilo igre je precej dolgo, toda igralci so tekst brezhibno obvladali. Mladi igralci so se dobro vživeli v vloge in beseda jim je tekla gladko. Dobra igra, polna duhovitih domislic je privabila pri gledalcih, ki so napolnili dvorano, mnogo glasnega in zdravega smeha.

Igra vsebuje tudi mnogo koristnih naukov za življenje. Pri tej dveurni predstavi smo gledalci odkrili nekatere nove izvrstne talente, ki nam obetajo večji razmah gledališkega udejstvovanja naše mladine gledališke družine v naši vasi.

Igro je režirala Goljevšček Mirjam, scenografijo je pripravil Berčič Damijan, za luči in zvočne efekte je skrbel Koprivnikar Viktor.

Dobro uspelo igro so številni gledalci sprejeli z navdušenim ploskanjem.

I. G.

Domobranska proslava

V nedeljo, 26. junija smo se v Slovenski vasi po drugi slovenski maši zrali v velikem številu v Hladnikovem domu, da smo se spomnili vseh padlih domobrancev in žrtev revolucije. Po molitvah in govoru je sledil kulturni program, pri katerem so sodelovali mešani pevski zbor, mladinski pevski zbor in pa mladi lanuški recitatorji.

V govoru je Janez Petek CM poudaril zgodovinsko dejstvo, zaradi katerega je na tisoče nedolžnih žrtev obležalo po Sloveniji, na tisoče pa jih je moralo v tujino.

V kulturnem programu pa smo podoživeli pot beguncev v Argentino.

40 let Novega lista

Konec maja je tržaški tednik Novi list praznoval štirideset let rednega izhajanja. Ob tej priliki je izšla povečana številka, ki je imela nekaj strani posvečenih obletnici.

Torej sta oba lista, Svobodna Slovenija in Novi list, kolega! Prihajata vsak teden med Slovence s široko paleto novic in komentarjev, ne borita se za zadnjo novico dneva, pač pa skušata bralcu predstaviti tisto, kar naj bi bilo res važno ali pomembno. Poleg tega sta še iste generacije!

Nekaj razlik pa seveda lahko zapišemo: Novi list je namenjen predvsem Slovincem v italijanski obmejni coni, kjer pa niso emigranti, zdomci ali izseljenci, ker so na svoji, domači zemlji. In ena izmed nalog Novega lista je dvigati zavest, vzpodbujati in braniti pravice slovenskega zamejca v italijanski državi. To nalogo tednik dosledno izvaja ter si prizadeva za demokratično povezavo vseh primorskih Slovencev, ki živijo v deželi Julijski Krajini Furlaniji. Zato se članki nanašajo predvsem na njihovo problematiko: na njegovih straneh je najti besede tako o športnem udejstvovanju kot o kmetijstvu in vinogradništvu ali o političnem dogajanju v Italiji in kulturnoprosvetnem življenju po kraških vaseh. Nekaj tega si tudi sami sposodimo in ponudimo našim bralcem, ki jih zanima življenje tega dela slovenskega vesoljstva.

V jubilejni številki se je glavni urednik dr. Drago Legiša spomnil sodelavcev iz prvih let in nato zapisal: „Vsi so delali pri listu, ker jih je k temu sililo predvsem dvo-

je: čut dolžnosti in velik notranji naboj. Vsi smo namreč bili sinovi staršev, ki so nas dali v šole, da bi tudi in predvsem pomagali svojemu ljudstvu v boju za obstanek in razvoj. Z javnim delovanjem — v našem primeru sodelovanje pri listu — smo torej izpolnjevali svojo dolžnost in to, kar smo obljubili svojim staršem.“ — V članku Nezamenljivi Novi list pa Adrijan Pahor pravi: „Novi list — danes. Marsikateri mu očitajo nepreglednost, premajhno informativnost. To so tjavdan vržene poceni kritike nekoga, ki očitno ne ve, kaj vse sloni na ramenih uredniškega odbora za izdajo posamezne številke. Ko bi ta nekdo raje pogledal, kaj je v njem dobrega, potem bi gotovo ugotovil, da je naš tednik bogat, pester glede posameznih prispevkov, priljubljen našim zvestim bralcem, skratka, če se izrazim z besedami našega največjega mojstra besede »živa veja na drevesu« naše skupnosti, »če bi jo odžagali, bi bilo ranjeno drevo samo«.

Novi list pa praznuje še en jubilej, to je štirideset let urednikovanja dr. Draga Legiša, ki je ob vsem svojem rednem delu urejal (kako kratka a vseobsegajoča beseda!) list vsa ta leta in ga v zadnjih letih pripeljal v sedanjo tehnično obliko. Pripeljal pa je tudi v uredništvo številno ekipo, ki mu stoji ob strani in zagotavlja kontinuiteto pri naloženih nalogah.

Za vse to tudi Svobodna Slovenija čestita tedniku in uredniku za oba jubileja in jima želi še veliko uspehov pri svojem delu!

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchietto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268
Psihoanalitični konzultorji; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sreda, petek od 18. do 20. ure - Boulogne Sur Mer 362, La Tablada, Tel.: 552-5638

dr. Marjana Poznič — odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Laval 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knaps — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4 - za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

LJUBLJANA — Slovenija je dobila kandidaturu za pripravo 22. zasedanja mednarodnega sveta gibanja Amnesty International, ki bo v mesecu avgustu. Zasedanja AI so vsaki dve leti; Sloveniji je bila dodeljena v konkurenci s Češko in Hong Kongom. Računajo, da bo prisotnih 300 delegatov iz 80 držav.

Na razpolago so lepe SLOVENSKE RAZGLEDNICE.

Zakaj ne bi svojih znancev in sorodnikov razveselili s čestitkami in pozdravi? Na originalnih fotografijah cvetja iz argentinskih vrtov in sončnih slovenskih travnikov bodo vaša voščila priskrbejša!

Nagradno žrebanje v SLOGI

V začetku januarja 1995 bo MUTUAL SLOGA izvedel novo nagradno žrebanje. Dobitka sta DVE BREZPLAČNI VOŽNJI V LJUBLJANO IN NAZAJ. Pravico do žrebanja bodo imeli vsi tisti člani Mutuala Sloga, ki bodo:

— 31. decembra imeli KARTO SLOGA

— Imeli v navadni hranilni vlogi vsaj \$ 200.-

Ker jih je že veliko, ki te pogoje izpolnjujejo, jim Mutual Sloga nudi to prednost, da meče konec vsakega meseca njihova imena v posebno skrinjico. Tako bodo nekateri člani prisotni kar devetkrat in imeli seveda devetkrat več možnosti kot oni z enim listkom.

POHITITE, TUDI VAŠE IME SE LAHKO PONAVLJA!

Nedelja, 3. julija

Alojzijevega proslava slovenskih šol v Slovenski hiši

Ob 16. uri sv. maša za žive in rajne katehete, učitelje in učence, pred spomenikom poklon junakom, nato v dvorani otroška igra: NOVA CESARJEVA OBLAČILA v izvedbi Baragove šole v režiji Mirjam Goljevšček.

Novi telefoni

742-9137 - 742-9437 - poleg 743-5985

DR. VITAL AŠIČ

Don Bosco 168 - San Isidro

Ponedeljek, sreda in petek od 17. do 20. ure.

Nepremičninske in družinske zadeve.

Posvetovanje in sprejem tudi postopkov v zvezi s Slovenijo z neposrednim predstavništvom

SDO

SLOVENSKA VAS

SFZ

CROSS-COUNTRY

Sobota, 9. julija

Zberemo se ob 14. uri

Kategorije

Mlajši (od 82. do 81. letnika)
Kadeti (od 80. do 76. letnika)
Starejši (od 75. letnika do ...)

štarti

15.00 uri
15.30 uri
16.00 uri

Ob 17. uri: Razdelitev pokalov

Vpisnina: \$ 5.-

Vsi lepo vabljeni!

Škofja Loka, model za prenovo starih mest

Strokovnjaki iz Sveta Evrope za oživitve starih mest so bili na obisku v Škofji Loki, ki je bila med več uglednimi mesti izbrana kot model za prenovo in oživitve malih starih mest v Vzhodni Evropi, prav tako kot na Poljskem za prenovo velikih.

Predstavniki Sveta Evrope so priznali, da so Škofjeločani prenovo mestnega jedra zasnovali pravilno in da so na pravi poti. Prenovitvam bodo pomagali s tehnično pomočjo. Kot je povedal Jernej Prevc, predsednik škofjeloškega odbora za prenovo mestnega jedra, so bili predvsem koristni nasveti predstavnikov Sveta Evrope o denarnem inženiringu in mehanizmih, s katerimi bi bilo mogoče spodbuditi lastnike k prenovi. Še več usmeritev pa po njegovih besedah pričakujejo v tehničnem strokovnem mnenju, ki ga bodo po obisku izdelali. Zanj so zbirali različne podatke (o zakonodaji, urbanizmu, naložbah, stanovanjski politiki, gradbenih dovoljenjih...) Ta listina bo vsebovala opis sedanjega stanja in

interdisciplinaren zapis, kako se prenove lotevati naprej, da bo mesto zaživel. Čeprav večje denarne pomoči od Sveta Evrope ne gre pričakovati, pa bo izbor Škofje Loke za modelno mesto nedvomno prispeval k temu, da bo Škofja Loka povečala svoj ugled.

Strokovnjaki Sveta Evrope so posebno pozornost namenili prometu, ki je ena največjih težav Škofje Loke. Čez Spodnji trg, del starega mestnega jedra, namreč vsak dan pelje več tisoč vozil, med njimi so tudi številni težki tovornjaki. Menili so, da je promet treba izločiti iz mesta. Prava rešitev je najbrž predvidena obvoznica (predor) v Poljansko dolino.

Pri prenovi mestnega jedra zdaj načrtujejo celovito prenovo loškega gradu in ureditev Mestnega trga. Doslej jim je s proračunskimi sredstvi (letno 25 milijonov iz občinskega in 10 milijonov iz državnega proračuna) uspelo prenoviti jesharno, Žigonovo in Martinovo hišo in kaščo. Sofinancirali pa so prenovo nekaterih stavb v zasebni lasti.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 60; obmejne države Argentine 90
USA dol.; ostale države v obeh Amerikah
100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Av-
stralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno
pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:
MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

SOBOTA, 2. julija:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

Predavanje pri SKAD: Toni Qualizza - Značilnosti današnje mladine, v Slovenski hiši ob 20.30 uri.

NEDELJA, 3. julija:

Alojzijevega proslava slovenskih šol z mašo in igro, ob 16. uri v Slovenski hiši.

SREDA, 6. julija:

Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena v Slovenski hiši.

SOBOTA, 9. julija:

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi Cross-Country ob 14. uri.

DENAR S. R. L.

- KOMPJUTERJI
- FAX
- UVOZ

Tel. / Fax: (054-1)
942-8681 / 943-6023

